

První alba

Jakmile se šelakové disky přehrávané na 78 otáček zavedly jako standardní formát masového prodeje hudebních nahrávek (obvykle to byly desetipalce, i když občas také dvanáctipalce), rychle rostoucí armáda zákazníků zatoužila po nějakém způsobu jejich uchování. Od roku 1910 se prodávaly kolekce prázdných obalů, svázaných jako album fotografií, pod názvem „alba nahrávek“, aby si do nich mohli zákazníci ukládat své šelakové disky, náchylné k rozlomení.

Ve třicátých letech dvacátého století začaly nahrávací společnosti vydávat sbírky osmasedmdesátek od jednoho účinkujícího nebo stejného druhu hudby – v případě vážné hudby se jednalo o dlouhá díla na několika osmasedmdesátkách – a prodávat je jako „alba“, i když tou dobou ještě s nepotřesenými obaly. Pak roku 1940 přesvědčil nový firemní návrhář Alex Steinweiss společnost Columbia, aby vydala album čtyř osmasedmdesátek (v podobě osmi dvouskladbových směsek), nazvané *Smash Song Hits* od Rodgerse & Harta, s ilustrovanou přední stranou a po-

◀ Obal desky *Mambo for Cats* (1955) od Jima Flory.

↳ Kompilace boogie-woogie a podobných nahrávek na osmasedmdesátkách od labelu Decca pochází z počátku 40. let, kdy horečka boogie-woogie dosáhla vrcholu.

✓ Další hravý obal Jima Flory z roku 1947, zobrazující jazzového trombonistu Edwarda „Kida“ Oryho.

◀ Souvenir Album Elly Fitzgeraldové vyšlo znovu roku 1949 v podobě desetipalcové dlouhohrající desky, poté co vydavatelství Decca přešlo na systém mikrodrážek.

◀ Kolekce osmasedmdesátek Elly Fitzgeraldové vyšla roku 1947 na labelu Decca pod názvem Souvenir Album. Vazba, díky které „album“ vzniklo, je zřetelně vidět na levé straně obalu.

▲ Umělec Jim Flora pracoval u společnosti Columbia Records pod vedením průkopníka Alexe Steinweisse. Obal této kolekce osmasedmdesátek Louise Armstronga z roku 1947 (reedice čtyř desek jeho starých hitů s kapelou Hot Five natočených mezi lety 1925 a 1928) je typickým příkladem Florova nespoutaného, veselého stylu.

